

تاریخ 18 / 12 / 2008

فرزانه فارانی

کفش های مقدس

سالیان طولانیست که امریکا یکه تاز میدان "مبارزه" علیه تروریسم است و در مقابل تمامی جامعه جهانی زیر نام باصطلاح حقوق بشر به جنایات و اشغالگری ادامه میدهد.

ایجاد فضای ترور و وحشت مداخله، اشغال و حمله های هوایی بر مناطق ملکی، تجاوز به حریم خانه، جان و مال مردم غیر نظامی، تفتیش تمام زندگی و منجمله عقاید مردم و غیره بخصوص در کشور های چون عراق و افغانستان آن تحفه امریکاییست که توسط زمامداران کوبای این کشور در یک سینی زیبایی "دمکراسی" گذاشته شده و به دولت های دست نشانده کشور های اشغال شده مانند عراق و افغانستان تقدیم گردیده است.

جورج بوش با تمامی وقاحت و با استفاده از تاریکی شب عزم سفر به این کشورها را میکند و یک بار دیگر پیشروانه بر همه "خدمات شایسته اش" که در این هشت سال ریاست جمهوری خود انجام داده تاکید می کند همان خدماتی که در اثر آن هزاران انسان قربانی شده، به صد ها نوع فجایعی صورت گرفته، هزار ها انسان بی پناه گردیده و صد ها و هزار ها آرزو برای فردای بهتر به دست باد فنا سپرده شده اند.

چه خوب است که زمان همچنان به سرعت در حرکت است. آن چنانیکه در یک چشم به هم زدن اوراق تاریخ تغییر میخورد و اینگونه روشن میگردد که آتش مقاومت نهفته تحت خاکستر های کشور های به آتش کشیده شده هنوز هم وجود داشته و باز هم مبارزه علیه ستم و ستمگران ادامه دارد.

زمانیکه ملالی جويا در لویه جرگه محاصره شده از طرف خیره سران جهادی، نیرو های ضد دمکراسی و ضد زن توانست صدای خود را فریاد بلندی کند، باور مندانه جرگه های کوچک این روشنایی را در شبستان کشورم حس کردم.

و اما در کشوری دور دست چون عراق که غمش با غم کشورم چندان فاصله و فرقی ندارد و ما و عراقی ها "خود درد مشترکیم که با هم فریاد میگردیم" حادثه تاریخی دیگری چشم و هوش و روان ملت های ستم دیده را روشن و بیدار ساخت.

منتظر الزیدی ژورنالیست متعهد و آگاه، نفرت و انزجار خود و ملت اش را فریاد کرد..... ا و دو کفش مقدس و تاریخی اش را به روی بوش که در حال وداع با کار نامه های ننگین اش در عراق بود حواله نمود و بدینصورت با خط زرین روی صفحه تاریخ مبارزه علیه استبداد و اشغالگری، نوشت، ثبت تاریخ نموده و به نسل های آینده سپرد.

الزیدی این قهرمان جوان تاریخ معاصر عراق با تعهد به اصل دمکراسی، به "دمکراسی" هدیه شده جورج بوش ارج نگذاشت و بدین سان ماهیت جنایتکارانه "دموکراسی" بوشی را افشا نمود و یکبار دیگر به ملل ستم کشیده نشان داد که دمکراسی همسان آزادی گرفته میشود نه اینکه هدیه داده میشود. منتظر الزیدی پاداش خدمات هشت ساله بوش را به او اهدا کرد و روح و روان هزاران قربانی این جنگ غیر عادلانه را راحت و آرام ساخت

و بدینگونه الزیدی یکی از علمبرداران دمکراسی و حقیقت گردید. راهش روشن و بیخطر و نامش جاودانه باد.